

hihető hazai munkának. Véleményünk teljesen fedi a szerzőt azzal a hozzá-tétellel, hogy az esetben, ha e hazai munkát ismertünk fel benne, hangsúlyoz-nunk kell, hogy inkább olaszos, mint németes. Az angyal bájos félalakja még erősebben olaszos.

Sajnos, Mátyás király építkezéseiről még megközelítően pontos képünk sincsen. Ma már ugyan kétségtelen, hogy a királyi várat nem ő építtette: gótikus formaadása s végleges középkori méretei még Zsigmondtól származtak. Mátyás kisebb toldásokat eszközölhetett az épületen s kétségtelenül ő díszítette azokkal a finoman faragott renesszánsz-részletekkel, melyekből szép sorozat látható a Nemzeti Múzeumban és a Halászbástya kőtárában. Horváth éles szeme azonban felismerte, hogy ezeknek a töredékeknek egy része nem profán, hanem egyházi rendeltetésű épülethez tartozik s így joggal hihetjük azt, hogy a koronázótemplom, mely éppen Mátyás uralkodása alatt nyerte el legdísze-sebb formáját, dekoratív részeit tekintve, a várhoz hasonlóan vörösmárvány-díszben pompázott. Mátyás király szerette a templomot, melyet a népi nyelv-járás ma is az ő nevével jelöl, szeretetének mi sem kirívóbb bizonyítéka, mint az, hogy mind a két esküvőjét e templom falai között tartotta. Itt vezette oltárhoz Podjebrád Katalint, majd annak halála után az «olasz asszonyt», Beatrixet, kinek Budára költözésével hozták régebben kapcsolatba Mátyás olaszos kultúráját. Az újabb kutatások azonban arra vallanak, hogy a nagy király már előbb megismerte és megszerette az olasz quattrocento stílusát.

Horváth munkájának második fejezete a Budán még helyszínén álló középkori épületmaradványokkal foglalkozik, melyekkel kapcsolatban a tudós szerző kitér a régi Buda háztulajdonosainak ragyogó sorára, megfejtí a régi utcaneveket, általában tökéletesen tisztázza a város középkori helyrajzát. Erre az útjára már nem kísérhetjük el, mert az adatok exaktsága nem tűri az egy-szerű utalást. Az érdeklődőket magához a könyvhöz utasítjuk, mely számukra sok újat és becseset rejteget.

Ime a Schedel-krónika együgyű metszete mögött mennyi szín és érde-kesség zibong, bár a beszámoló csak a legfontosabb adatokról emlékezett meg. A Halászbástya múzeumának csöndes kövei beszélni kezdenek. Uram Isten, mind a te parkod virulója, mindegyik egy-egy mondattal továbbfűzi azt a fényes, tarka történetet, mely itt játszódott le mai kietlen házsoraink helyén. Ezek a hüvös és rideg kövek nehezen kezdenek el beszélni — büszke lehet az, kinek megvallották titkukat.

Genthon István.

LEGSZEBB.

*A távol kékje mind hamis
És vízsínű a Szajna is.*

*Messziről rózsás a jövő,
De sűrű, ha közelre jó.*

*Csak az szép, ami messze van,
A láthatárra festve van.*

*Szép a csillag és szép a hold,
De legszebb, ami sohse volt.*

Falu Tamás.